

РЕШЕНИЕ

№ 4824

гр. София, 10.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 11.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **3763** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] срещу ПОСТАНОВЛЕНИЕ ЗА НАЛАГАНЕ НА ПРЕДВАРИТЕЛНИ ОБЕЗПЕЧИТЕЛНИ МЕРКИ изх.№С 200022-023-000569 от 18.02.2020г. издадено от Р. Б.-С. на старши публичен изпълнител при дирекция „Събиране“ при ТД-НАП, с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по депозити в ТБ [фирма] в размер на 394 425,98лв., което е потвърдено с решение №ПО-54 от 16.03.2019г. на Директора на ТД на НАП.

По изложените в жалбата съображения за процесуална и материална незаконосъобразност –се моли да се уважи жалбата. На първо място се визира, че задължението за което отговаря жалбоподателят е по реда на чл.177 от ЗДДС – а именно на [фирма] не е установено с ревизионен акт или доклад, поради което и търсенето му от [фирма] е без основание. На следващо място се сочи, че не са налице предпоставките по чл.195, ал.2 от ДОПК. Визира се, че не е установено, че ще се затрудни или ще бъде невъзможно събирането на вземането, поради което публичният изпълнител не е обосновал с факти риска от несъбираемостта на вземането. В тази връзка се твърди, че дружеството е коректен данъкоплатец и съдейства на органите по приходите. Оспорва се и конкретната обезпечителна нужда, доколкото се твърди, че справки за имущественото състояние на длъжника не са извършвани. Визира се, че

липсват данни длъжника да е започнал да продава имуществото си с цел да осуети събирането на вземането. Допълва се, че не е изследвано дали [фирма] може да погаси задължението си. От друга страна се прави и довода, че наложения заповор сериозно ще затрудни дейността на дружеството и същото ще е принудено да прибегне към използването на кредит, за да завърши проектите си. Сочи се, че подобна обезпечителна мярка е наложена за не малка сума за задължения на друг съконстрахент /заповор върху 234 000лв. за дълг на „Т. Т.“/, което води до преки и непреки вреди за жалбоподателя. На последно място се излагат и доводи във връзка със самото задължение, че жалбоподателят е бил коректен и не е знаел, че [фирма] няма да отрази правилно издаденото кредитно известие. С оглед всичко изложено – се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание – жалбоподателят поддържа жалбата си чрез пълномощника си адв.А. и управителя си. Претендира разноски. С оглед всичко изложено –се моли да се уважи жалбата.

Ответната страна чрез процесуалния си представител юрк.Н. оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение.

Съдът след като се запозна с доказателствата по делото и становищата на страните, намери за установено следното:

Жалбата е в срок, от адрест на акта, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

Предмет на оспорване е ПНПОМ на публичния изпълнител Р. Б.-С.. Същото е издадено по мотивирано искане на инспектор по приходите във връзка с текуща ревизия на оспорвания по чл.177 от ЗДДС за поемане на отговорност за дължим и невнесен ДДС от [фирма], която ревизия е започнала със Заповед за възлагане на ревизия №Р-2222140000795-020-001 от 11.02.2020г. и с оглед направената констатация, че ще се затрудни събирането на предполагаемното публично задължение в размер на 394 425,98лв..

В постановлението е посочено, че ще се затрудни събирането на предполагаемното задължение, което е установено в ревизионното производство срещу РЛ по реда на чл.177 от ЗДДС за периода от 01.12.2019г. до 31.01.2020г. за дълга на издателя на фактура №000000028 от 20.12.2019г. за невнесено ДДС от [фирма]. За обезпечаване на предполагаемното задължение –е наложен заповор върху посочената сума в ТБ [фирма].

За конкретната наложена мярка – публичният изпълнител се е обосновал с факта, че дружеството няма данни да има активи, които да обезпечат задължението, като има банкови сметки и е преценено, че за да не се затруднява дейността на РЛ -то следва да се наложи заповор единствено по сметката в ТБ [фирма]. С оглед изложеното е издадено оспореното ПНПОМ.

Жалбата срещу същото е отхвърлена от Директора на ТД на НАП с решение №ПО-1ПО-54 от 16.03.2020г. като неоснователна. Посочено е, че обжалваното постановление е издадено от компетентен орган в съответствие с правомощията му по чл.167 от ДОПК, в писмена форма и с наличие на изискуемите се реквизити по чл.196 ДОПК. Визира се по същество, че има мотивирано искане от органите по приходите, направено в хода на висящо ревизионно производство. Прието е за доказана и обезпечителната нужда с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на РЛ следствие на които ще се затрудни събирането на задължението. Маркирано е, че ревизионното производство е започнало във връзка с чл.177 ЗДДС за

чужд дълг, свързан с неправомерно отразено кредитно известие от [фирма] с ДДС 391 166лв. по фактура №000000028 от 20.12.2019г., по която именно ДДС не е внесено. Съответно отговорността на РЛ е ангажирана като получател на облагаемата доставка при условията на чл.177 ЗДДС –знае или е било длъжно да знае, че данъка няма да бъде внесен. Дали са налице тези предпоставки по същество- ответникът е отказал за коментира именно с оглед на обстоятелството, че посочените въпроси ще се решат в производството по оспорване на РА. Допълнено е, че целта на ОМ е да се защитят интересите на държавата като израз на засилена грижа е това, че се налагат мерки в още хода на ревизионното производство, където задължението е предполагаемо и може накрая да не бъде установено в същия размер. Относно същия ответникът е посочил, че публичният изпълнител действа в условията на обвързана компетентност. Касателно възражението за това дали е установено с РА задължението на третото лице вкл. и обстоятелството, че не може да го погаси- ответникът е констатирал, че това са факти по същество, които не следва да обсъжда. Относно конкретната ОМ е посочено, че не е известно дружеството да има активи, освен банковите сметки, като е счетено, че за да не се затруднява дейността му – е обосновано да се наложи запор само върху сметката му в ТБ [фирма]. В заключение са направени и изводи, че не е нарушен принципа за съразмерност, предвид това, че при наложените ОМ се засяга дейността на РЛ, но следва да се търси баланс с интересите на държавата. Посочено е, че РЛ има възможността да иска или замяна на ОМ или разрешение за неотложно плащане. С оглед всичко изложено – е отхвърлена жалбата срещу ПНПОМ.

В съдебното производство дружеството се позована на представените писмени доказателства -проекти, програми, разрешения за строеж и т.-н..

СЛЕДОВАТЕЛНО от ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Правилни са изложените съображения в решението на по-горестоящия орган.

Приложението на разпоредбата на чл.121 от ДОПК изисква образувано ревизионно производство, наличие на мотивирано предложение от органа по приходите и необходимост от налагане на обезпечителна мярка. Всички тези елементи от фактическия състав са налице. В мотивираното предложение се сочат данни във връзка с възложената ревизия и направените констатации за формиране на предполагаемото вземане, но тези данни не подлежат на преценка от публичния изпълнител. Същият не може да проверява дали е налице приложението на чл.177 от ЗДДС като в този аспект напълно обосновани са и констатациите на ответника. Дали е реализиран или не фактическия състав за отговорността за чуждия дълг – са все обстоятелства, които не могат да се проверяват в производството по чл.121, ал.1 ДОПК, което е акцесорно по отношение на ревизионното. Също довода на оспорващия дали третото лице, за чиито дълг следва да понесе отговорност РЛ има доказателства, че не го е платило или следва това задължение да е установено с РА, а не по друг начин. В този смисъл, че тези обстоятелства ще се преценяват в ревизионното производство, а не понастоящем – е съдебната практика напр.решение №4847 от 16.07.2018г. по адм.д.4282/2018г. на АССГ. Релевантното обстоятелство понастоящем е да има образувано ревизионно производство по отношение на жалбоподателя без оглед на основанието – за чуждо задължение или лично такова. Вида на обезпечителната мярка – а именно предварителна не изисква да има и издаден РА, а единствено следва да е налице образувано производство, в което да са оформени параметрите на предполагаемото публично вземане. С оглед това се прави и

мотивираното предложение, но мотивите всъщност не подлежат на преценка касателно вида и размера на вземането, а единствено публичният изпълнител констатира има или не подобно мотивирано предложение.

Следва да е налице и констатацията, че събирането на това вземане ще се затрудни. Конкретно правилно е направена посочената преценка. Същата се прави при съпоставка на размера на задължението и наличните материални активи на длъжника. Отбелязано е, че не е известно да има такива, поради което е избрана ОМ –запор, но за да не се затруднява дейността на ТД – същият е насочен върху определена сметка на жалбоподателя. Последният излага твърдения, че не е изследвано имущественото му състояние, но не прави различни твърдения в тази връзка. Излага доводи, които са неотнормими. Като напр., че за 12 години никога не е извършвало разпореждания с активи, които да оцелят кредиторите, че е коректен данъкоплатец и т.н.. Във връзка с тях следва да се има предвид, че е ирелевантно дали е предприел действия по затрудняване на кредиторите, тъй като законът не изисква да има подобни данни при преценката дали ще се затрудни събирането на предполагаемото вземане.

Правилно не са възприети и възраженията, че мярката ще нанесе вреди на дружеството, които сериозно ще възпрепятстват дейността на същото. Трябва да се съобрази, че налагането на предварителни обезпечителни мерки -е мярка предвидена да гарантира събирането на публични вземания с цел защита на публичните интереси, приоритетно пред частния интерес. Неминуемо жалбоподателят ще търпи рестрикции, но същият както правилно ответникът е маркирал, има на разположение чл.199 и чл.299 от ДОПК – а именно да замени обезпечението или да иска разрешение за неотложни плащания. От друга страна, както беше посочено– чл.121,ал.3 от ДОПК позволява налагането на ОМ стига да не се възпрепятства сериозно дейността на дружеството като конкретно подобни доказателства няма. В действителност представени са разрешения за строеж, инвестиционни проекти, предварителен договор, счетоводни отчети, но оспорващият не е доказал безспорно, че наложения запор ще нанесе на дружеството сериозна вреда. От същите може да се направи извода, че оспорващият е инвеститор на обекти, чиято стойност в пъти надвишава стойността на наложения запор, поради което и като сума не би следвало да сериозно да затрудни дейността му. Доводът, че ще се наложи да се ползват заемни вместо собствени средства - също не може да обуслови констатацията, че дейността на дружеството ще се ограничи сериозно с предполагаемото оскъпяване на инвестицията. Следва да се има предвид, че законодателят не е дал определение за последното, което следва да се възприема в смисъл, че сериозно затрудняване на дейността трябва да означава, че наложената ОМ ще засегне в цялост или в по-голямата ѝ част дейността на дружеството и същата ще се редуцира съществено или ще спре. Вече се отбеляза, че въпреки представените строителни документи, договори и други доказателства -подобен извод не може да бъде направен еднозначно. Същият от друга страна би следвало да се базира на специални познания и анализ, каквито не са използвани.

С оглед изложеното –жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Следва да се уважи претенцията за юрк.възнаграждение по реда на Наредбата за предоставяне на ПП в минимален размер от 100лв..

ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.197, ал.2 от ДОПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и

адрес на управление [населено място] [улица] срещу ПОСТАНОВЛЕНИЕ ЗА НАЛАГАНЕ НА ПРЕДВАРИТЕЛНИ ОБЕЗПЕЧИТЕЛНИ МЕРКИ изх.№С 200022-023-000569 от 18.02.2020г. издадено от Р. Б.-С. на старши публичен изпълнител при дирекция „Събиране“ при ТД-НАП, с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по депозити в ТБ [фирма] в размер на 394 425,98лв., което е потвърдено с решение №ПО-54 от 16.03.2019г. на Директора на ТД на НАП.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА НАП 100лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Съдия: